

NUO PAJUOSTĖS IKI VATIKANO

Petras Juknevičius

Aleksandras Michailas Marianas Meištaivičius gimė 1864 m. gruodžio 8 d. Pajuostės dvare. Mokėsi Vilniaus gimnazijoje, studijavo Krokuvos universitete. Po to tarnavo Rusijos armijos dragūnų pulke Jelizavetgrade. XIX a. pab. ir XX a. pr. valdė Pajuostės dvarą, kurį paveldėjo po tėvo mirties. Čia nusausino žemes, įrengė kelius, pastatė akmeninį tiltą per Nevėžį, įkūrė naujus palivarkus Kurganavoje, Trakiškyje, Taruškose. Čia gyvendamas kurį laiką vadovavo dvarininkams, nuo 1900 m. išrinktas Kauno žemės ūkio draugijos pirmininku, 1908—1917 m. buvo Vilniaus žemės ūkio valdybos nariu, o vėliau ir pirmininku. 1909—1917 m. A. Meištaivičius — Rusijos valstybės Dūmos atstovas. Apsigyvenęs Petrograde jis aktyviai dalyvavo lenkų veikloje. Buvo konservatyvių pažiūrų: pasisakydavo už bendradarbiavimą su Rusijos valdžia.

1918 m. grįžęs į Lietuvą, jis pradėjo vadovauti Lietuvos lenkams, siekusiems Lietuvą sujungti su Lenkija. 1921 m. gen. L. Želigovskis jį paskyrė vadinamosios Vidurinės Lietuvos Lai-kinosios valdomosios komisijos pirmininku. Lietuvos valdžia 1923 m. A. Meištaivičiaus dvarą Pajuostėje konfiskavo.

Prijungus Vilniaus kraštą prie Lenkijos, jis kurį laiką vadovavo Vilniaus žemės kredito draugijai, o 1926—1928 m. buvo Lenkijos teisingumo ministru. 1939 m. Raudonajai Armijai užimant Vilnių, išvyko pas sūnų į Romą. Įstojus Italijai į karą, drauge su Lenkijos ambasados prie Šv. Sosto personalu persikėlė į Vatikaną, kur ir mirė 1943 m. Palaidotas Vatikano Šv. Onos bažnyčios požemyje. Sūnus antkapyje lotyniškai įrašė: „Mylėjo tiesą ir nekentė nedorybės. Šv. Petro žemėje laikinai kaulus paliko — tėvynės ir kūno prisikėlimo belaukdamas“.

A. Meištaivičius buvo vedęs Zofiją Korvin-Kosakauskaite. Turėjo 7 vaikus: Mariją, Aleksandrą, Izą, Elena, Zofiją, Valerijoną, Zigmundą.

Yra parašęs satyros rinkinį „Lusterko“ ir monografiją apie Lietuvos bajorų Karpių giminę.